

Knjiga proroka Daniela - broj pedeset i sedam

Otkrivanje proročkih tajni Otkrivenja: putovanje kroz proročanstva posljednjega vremena

Jeff Pippenger

2024-01-21

Svi proroci govore o svršetku svijeta, i sva se proročanstva susreću i završavaju u knjizi Otkrivenja. U knjizi Otkrivenja preuzima se ista crta kao i u knjizi Daniela, jer to je ista knjiga. Sva su ta proročka načela čvrsto zabilježena u prethodnim člancima. U knjizi Otkrivenja obaviješteni smo da se neposredno prije završetka vremena milosti nalazi jedno zapečaćeno proročanstvo koje se otpećakuje. Ovi članci iznosili su proročke elemente povezane s porukom u knjizi Otkrivenja koja se sada otpećakuje. Ta poruka nije jedna pojedinačna proročka istina, i svaki element poruke koja se otpećakuje pripada kategoriji Otkrivenja Isusa Krista.

Poruka se otpećakuje neposredno prije završetka vremena milosti, kada je „vrijeme blizu“. Knjige Daniela i Otkrivenja, zajedno s komentarima iz spisa Duha proroštva, vrlo su određene glede procesa povezanog s otpećaćivanjem proročke poruke. Lav iz plemena Judina jest onaj koji izvršava otpećaćivanje, a kada to čini, služi se ustrojenom metodom izlaganja poruke. On prima poruku od Oca, koji je prikazan kako drži Bibliju zapečaćenu sa sedam pečata. Lav iz plemena Judina, koji je ujedno i korijen Davidov i zaklano Janje, uzima knjigu od Oca i skida pečate.

Isus potom daje poruku Gabrielu, koji je zajedno s drugim anđelima prenosi proroku koji zapisuje poruku i šalje je crkvama. Kada se približi vrijeme da se proročka poruka otpećati, otvaranje proročke poruke proizvodi proces kušanja u tri koraka, koji ispituje one unutar crkava koji su ciljane publika prorokova spisa, te na temelju osobnog odgovora tih članova crkve oni određuju pripadaju li jednoj od dviju skupina. Oni koji prihvate porast znanja koji poruka, kada je otpećaćena, proizvodi, prepoznaju se kao „mudri“, a oni koji to ne prihvate Daniel označava kao „bezbožne“, a Matej kao „lude“.

Svi ovi čimbenici povezani s otpećaćivanjem posljednje proročke tajne obrađeni su i naglašeni u devetom retku sedamnaestog poglavlja Otkrivenja, jer on prepoznaje jedan element Otkrivenja Isusa Krista koji će iskušati dva razreda štovatelja. To čini time što utvrđuje da će poruku koja slijedi nakon upozoravajuće zastave toga retka razumjeti „mudri“.

I ovdje je um koji ima mudrost. Sedam glava jesu sedam gora, na kojima sjedi žena. I sedam je kraljeva: pet ih je palo, jedan jest, a drugi još nije došao; i kad dođe, mora ostati kratko vrijeme. A Zvijer koja bijaše, a nije, i ona je osma, i od sedmorice je, i odlazi u propast. Otkrivenje 17:9–11.

„Um koji ima mudrost“ jest um „mudrih“. „Mudri“ razumiju umnažanje spoznaje, a umnažanje spoznaje koje je prikazano neposredno nakon proročkog obilježja, koje označava istinu koju će mudri razumjeti, a zli odbaciti, jest istina povezana s kraljevstvima biblijskog proroštva izloženima u stihovima koji slijede. Ti stihovi predstavljaju posljednji prikaz kraljevstava biblijskog proroštva,

a ono što je otpečaćeno u posljednjim danima jest da je tih osam kraljevstava također bilo prikazano u prvom prikazu kraljevstava biblijskog proroštva u drugom poglavlju Daniela.

Otkrivenje istine podupire ograničeno razumijevanje kraljevstava biblijskog proročanstva koje je činilo jedan od Millerovih dragulja, ali je zasjalo deset puta sjajnije, jer sadrži mnogo više istine nego što su Milleriti razumjeli sa svojega ograničenog povijesnog stajališta, te predstavlja kušnju, kako je predočena brojem „deset”, i upozoravajućim svjetionikom uvodnog upozorenja „ovdje je um koji ima mudrost”, proročki protumačenog ovako: sljedeća će istina iskušati crkve kojima je poslana poruka koja je zapečaćena neposredno prije završetka vremena milosti.

U sedamnaestom poglavlju Otkrivenja Ivan je bio odnesen u pustinju od tisuću dvjesto i šezdeset godina papinske tame. Bio je postavljen na sam kraj toga razdoblja, u 1798. godinu, što je istovjetna povijest na koju je bio postavljen u trinaestom poglavlju Otkrivenja.

I stadoh na pijesku morskome te vidjeh Zvijer gdje uzlazi iz mora, imajući sedam glava i deset rogova, i na svojim rogovima deset kruna, a na svojim glavama ime hule. Otkrivenje 13,1.

„Pijesak morske obale“ predstavlja 1798. godinu, jer predstavlja povijesno gledište s kojega je Ivanu bilo pokazano papinstvo (zvijer iz mora) u prošlom vremenu, te Sjedinjene Američke Države (zvijer iz zemlje) kako izlaze, i naposljetku govore kao zmaj pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu. Tada zvijer iz zemlje prisiljava svijet da prihvati „lik zvijeri“, koji će govoriti i provoditi nedjeljno zakonodavstvo nad cijelim svijetom.

„U vrijeme kada je Papinstvo, lišeno svoje snage, bilo prisiljeno odustati od progonstva, Ivan je ugledao novu silu kako ustaje da odjekne zmajevim glasom i nastavi isto okrutno i hulno djelo. Ta sila, posljednja koja će zaratiti protiv crkve i Božjega zakona, prikazana je zvijeri s janječim rogovima. Zvijeri koje su joj prethodile izišle su iz mora; no ova je izišla iz zemlje, predstavljajući miran uspon naroda koji je simbolizirala — Sjedinjenih Država.” Signs of the Times, February 8, 1910.

Ivan je odveden na isto povijesno gledište kako bi u sedamnaestom poglavlju primio konačni prikaz kraljevstava biblijskog proroštva. Stojeći na tom gledištu, kraljevstva su mu predstavljena. Najprije je obaviješten da Zvijer nadzire i Crkvu i državu, jer ona sjedi ne samo na sedam glava, nego i na sedam gora. Sjedenje velike bludnice označava da je ona ta koja jaše Zvijer, a ona koja jaše Zvijer jest ona koja upravlja Zvijeri.

A žena koju si vidio jest onaj veliki grad koji kraljuje nad kraljevima zemaljskim. Otkrivenje 17,18.

Riječ „vlada” znači držati i upravljati nad. Jahač vlada nad zvijeri držeći uzde. Papinstvo vlada nad sedam glava, a također i nad sedam gora. U drugom poglavlju Daniela, Daniel obavještava Nebukadnezara da je on „glava” od zlata. U sedmom poglavlju Izaije „glava” je također kralj, glavni grad ili kraljevstvo.

Jer je glava Siriji Damask, a glava Damasku Resin; i za šezdeset i pet godina Efrajim će se skršiti da više ne bude narod. I glava je Efrajimu Samarija, a glava Samariji sin Remalijin. Ako ne uzvjerujete, doista se nećete održati. Izaija 7:7, 8.

Papinstvo, koje je žena što jaše Zvijer, vlada nad svim kraljevima zemlje. Ti su kraljevi predstavljeni kao „deset kraljeva“, koji su zmajeva sila posljednjih dana. Oni su kraljevi s kojima bludnica iz Tira čini blud. Tih je „deset kraljeva“ bilo prisiljeno prihvatiti vlast papinstva, ali prvotni kralj tih deset kraljeva jesu Sjedinjene Države. Stoga su Sjedinjene Države također predstavljene Ahabom, kraljem deset sjevernih kraljevstava Izraela. Broj „sedam“ predstavlja „potpunost“, i kada je papinstvo prikazano kako kraljuje nad kraljevima zemlje, ono također kraljuje nad deset kraljeva i sjedi na sedam glava.

Ovdje je um koji ima mudrost, jer mudri posljednjih dana primjenjuju metodologiju „redak po redak“ i prepoznaju da svaki od simbola državničke vlasti nad kojom bludnica vlada označuje istu istinu. Ona također vlada nad sedam gora, a mileriti su u biblijskom proroštvu prepoznali „goru“ kao simbol kraljevstva, ali su također prepoznali da simboli imaju više od jednoga značenja.

Planine su također simbol crkve. „Slavna sveta gora“ u Svetome pismu predstavlja Božju crkvu.

Riječ koju je Izaija, sin Amosov, vidio o Judi i Jeruzalemu. I dogodit će se u posljednje dane da će gora Doma Gospodnjega biti utvrđena vrh gora i uzvišena nad humcima; i svi će narodi teći k njoj. I mnogi će narodi poći i reći: Dodite, i pođimo na goru Gospodnju, u Dom Boga Jakovljeva; i on će nas učiti svojim putovima, i hodit ćemo njegovim stazama. Jer će iz Siona izići Zakon i riječ Gospodnja iz Jeruzalema. Izaija 2:1–3.

„Dom Gospodnji“ jest Njegova crkva i ona je „gora“. Velika bludnica sjedi na sedam gora, čime se pokazuje da ona vlada nad svim crkvama, kao što vlada i nad svim kraljevima. Ona ima vlast nad svim crkvama i svim državama u cijelome svijetu.

Viđenje koje Izaija prepoznaje, a koje mu je došlo „o Judi i Jeruzalemu“, koje smo upravo naveli, nastavlja se, i još je uvijek riječ o istome odlomku u četvrtome poglavlju, i prema Izaiji to je „isti dan“ kada ljudi govore: „Hajdete, i pođimo na goru Gospodnju, u Dom Boga Jakovljeva.“ U tom istom razdoblju vremena prepoznaje se „sedam žena“.

I u onaj dan sedam će žena uhvatiti jednoga čovjeka govoreći: Svoj ćemo kruh jesti i svoju odjeću nositi; samo da se zovemo tvojim imenom, da skinemo svoju sramotu. U onaj dan izdanak Jahvin bit će krasan i slavan, a plod zemlje izvrstan i divan onima koji umaknuše iz Izraela. I dogodit će se da će se onaj koji ostane na Sionu i onaj koji preostane u Jeruzalemu zvati svetim, svaki koji je zapisan među živima u Jeruzalemu: kada Jahve opere nečistotu kćeri sionskih i očisti krv Jeruzalema iz njegove sredine duhom suda i duhom paljenja. I Jahve će stvoriti nad svakim prebivalištem gore Siona i nad njezinim zborovima oblak i dim danju, a sjaj plamenoga ognja noću; jer nad svom slavom bit će zaštita. I bit će sjenica za sjenu danju od žege te za utočište i zaklon od oluje i od kiše. Izaija 4,1–6.

„Dan“ koji je predmet Izaijina viđenja jest „čas“ velikoga potresa iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja. Mudri koji su prihvatili opomenu da se „vrte“ nakon razočaranja od 18. srpnja 2020. i ispunili zahtjeve iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, te koji su okupljeni po Ezekielovu prvom proročanstvu, zapečaćeni su kada prihvate Ezekielovu drugu poruku o četiri vjetra islama. Tada su uzdignuti na nebo kao stijeg, a druga Božja djeca u Babilonu počinju odgovarati na poziv da izađu iz Babilona, koji započinje pri potresu, a to je uskoro-dolazeći nedjeljni zakon. Drugo Božje stado

čuje poruku da izađe iz Babilona te objavljuje: „Dodite, i pođimo na goru Gospodnju, u dom Boga Jakovljeva.”

U tome „času“ velika bludnica počinje pjevati svoje pjesme i bludničiti s kraljevima zemaljskim. Oni koji nisu upisani u Jaganjčevu knjigu života slijede bludnicu, a njihove crkve dolaze pod njezinu vlast. Te crkve Izaija prikazuje kao „sedam žena“. Tih „sedam žena“ jesu „sedam gora“ nad kojima će papinstvo vladati, dok Sjedinjene Američke Države prisiljavaju cijeli svijet da podigne sliku Zvijeri koja će i govoriti i učiniti da svi prime žig papinske vlasti.

Tih „sedam žena“ uhvatit će se jednoga čovjeka“, a taj je „čovjek“ onaj „čovjek“ kojega Pavao označuje kao „čovjeka grijeha“. U tom razdoblju kušnje oni koji ostanu „u Jeruzalemu, zvat će se sveti, svaki koji bude zapisan među živima u Jeruzalemu“. Božji su narod oni iz toga vremenskog razdoblja čija su imena zapisana u knjizi života, u knjizi Jaganjca zaklanoga od postanka svijeta. Druga skupina, koja se hvata „čovjeka grijeha“, jesu oni iz trinaestoga poglavlja Otkrivenja koji se klanjaju čovjeku grijeha.

I svi koji prebivaju na zemlji klanjat će mu se, svi kojima imena nisu zapisana u knjizi života Jaganjca zaklanoga od postanka svijeta. Ako tko ima uho, neka čuje. Otkrivenje 13,8.9.

„Čas“ velikoga potresa, koji je kriza zakona o nedjelji, jest završetak istražnoga suda, a sud se temelji na tome nalazi li se ili ne nalazi vaše ime upisano u knjizi života; stoga u tom vremenu dvije skupine, predstavljene odnosom prema knjizi života, označuju upravo same završne prizore suda. Oni koji se hvataju „čovjeka grijeha“ izjavljuju da će „jesti“ „svoj kruh i nositi“ „svoje ruho“, ali njihova je prvenstvena želja „zvati se tvojim imenom“.

Zadržat će vlastitu doktrinarnu izjavu vjere (jesti svoj vlastiti kruh) i zadržati svoje denominacijsko ispovijedanje (svoje vlastito ruho), ali će prihvatiti ime „čovjeka grijeha“. Ime „čovjeka grijeha“ jest „katolički“, što znači „univerzalan“. Oni koji se prihvate „čovjeka grijeha“ žele postati dijelom „univerzalne crkve“, koja je Katolička crkva. Oni žude za tim odnosom kako bi „uklonili“ svoju „sramotu“.

„Sramota“ se odnosi na dva značajna elementa Zvijeri koja vlada nad svim crkvama i svim narodima u posljednjim danima. U „času velikoga potresa“ iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja, „treći jao dolazi brzo“. „Treći jao“ jest islam. U „času velikoga potresa“ iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja oglašava se Sedma truba. Sedma truba jest islam. Islam udara u „času velikoga potresa“, jer su sve trube proročka oruđa kojima se Bog služio u sudu nad prisilnim svetkovanjem nedjelje tijekom svjetske povijesti.

Kada bude izazvana „nacionalna propast“ Sjedinjenih Država, prigodom uskoro nadolazećega nedjeljnog zakona, „narodi će se razgnjeviti“. U biblijskom proročanstvu islam je taj koji razgnjevljuje narode, kao što je prikazano u prvom spominjanju islama u knjizi Postanka.

I anđeo Gospodnji reče joj: Evo, trudna si i rodit ćeš sina; i nadjenut ćeš mu ime Jišmael, jer je Gospod čuo tvoju nevolju. A on će biti divlji čovjek; ruka će njegova biti protiv svakoga, i svačija ruka protiv njega; i prebivat će pred licem sve svoje braće. Postanak 16,11.12.

„Sramota“ posljednjih dana jest religija islama. Crkve i narodi svijeta doći će pod vlast Novoga svjetskog poretka Ujedinjenih naroda, kojim upravlja Katolička crkva. Papa će biti postavljen nad jednoga svjetskim sustavom, kao što je Konstantin dao papinstvu njegovo sjedište godine 330. Narodi će zaključiti da se njihova sposobnost suočavanja s ratovanjem koje islam donosi protiv čovječanstva može ostvariti jedino zajedničkim naporom, što će zahtijevati podložnost nekom moralnom autoritetu, za koji će Sjedinjene Države ustrajati da je Rimska crkva. Kao što je Justinijan dao Katoličkoj crkvi njezin veliki autoritet godine 533., tako se povijest ponavlja. Sjedinjene Države prisilit će svijet svojom vojnom silom na poslušnost, baš kao što je to učinio Klodvig za Katoličku crkvu godine 496. Ponovit će se povijest drugoga retka trinaestoga poglavlja Otkrivenja.

I zvijer koju vidjeh bijaše slična leopardu, i noge joj bijahu kao u medvjeda, a usta njezina kao usta lavlja; i zmaj joj dade svoju silu, i svoje prijestolje, i veliku vlast. Otkrivenje 13,2.

Kad jednom lik bude postavljen, tada će kraljevi zemaljski, koje su razgnjevali napadi islama, prepoznati da sveopći „prijekor“ protiv islama koji je bio upotrijebljen kako bi se u postojanje doveo svjetski lik Zvijeri nije bio onaj „prijekor“ koji je „čovjeka grijeha“ (Jezabelu) doista zabrinjavao. Prekasno će svijet doznati da Jezabelu nimalo nije briga za islam, nego da njezino srce žudi ubiti Iliju, kao što je Herodijada ubila Ivana Krstitelja.

„Um koji ima mudrost“ jest „um mudrih“, a „mudri“ su oni koji razumiju „umnoženje znanja“ koje nastaje kada Lav iz plemena Judina otpečati Otkrivenje Isusa Krista, neposredno prije nego što se završi vrijeme milosti.

I reče mi: Ne zapečati riječi proroštva ove knjige, jer vrijeme je blizu. Tko je nepravedan, neka i dalje bude nepravedan; i tko je nečist, neka i dalje bude nečist; i tko je pravedan, neka i dalje čini pravdu; i tko je svet, neka i dalje bude svet. Otkrivenje 22,10.11.

„Sedam glava jesu sedam gora, na kojima žena sjedi“, predstavlja istinu da će papinstvo vladati i Crkvom i državom. Simboli imaju više od jednoga značenja, a simbole treba odrediti i razumjeti prema kontekstu odlomka u kojem su prikazani. Pojavljuje se tvrdnja da redak poistovjećuje glave s gorama, pa kakvo bi bilo opravdanje za razlikovanje između glava (državničke vlasti) i gora (crkvene vlasti)? To se razlikovanje uspostavlja u sedmom i osmom poglavlju Daniela. U sedmom poglavlju i poganski Rim i papinski Rim označeni su kao „različiti“ od zvijeri koje su im prethodile.

Kada se sedmo poglavlje dovede na osmo poglavlje (redak na redak), u osmom poglavlju nalazimo mali rog Rima, koji oscilira između muškarca, žene, muškarca, žene. Jedan simbol (mali rog) predstavlja dvije sile. U tim poglavljima rog je kraljevstvo, a kraljevstvo je također i glava. U osmom poglavlju mali rog predstavlja dva kraljevstva, četvrto i peto kraljevstvo biblijskog proroštva. Mali rog simbolički predstavlja dva kraljevstva, a ta dva kraljevstva koja predstavlja jesu kraljevstva koja prepoznaju sjedinjenje državničke i crkvene vlasti. Sedam glava, koje su također sedam gora, predstavljaju dva kraljevstva, a jedno je kraljevstvo crkvene vlasti, a drugo je kraljevstvo državničke vlasti.

U drugom poglavlju Daniela postoji još jedno svjedočanstvo o toj proročkoj simbolici, jer je ondje posljednje kraljevstvo, koje su mileriti razumjeli kao četvrto kraljevstvo Rima, prikazano željezom i glinom. Željezo i glina združeni su, premda se u stvarnosti željezo ne sjedinjuje s glinom. Ipak, kada sestra White komentira „željezo i glinu“, ona to prepoznaje kao simbol crkvenjaštva i državničke vlasti, kako je prikazano malim rogom iz osmog poglavlja i glavama iz Otkrivenja sedamnaest, koje su također gore.

„Došli smo u vrijeme kada je Božje sveto djelo predloženo stopalima kipa u kojima je željezo bilo pomiješano s ilovastom glinom. Bog ima narod, izabrani narod, čije razlučivanje mora biti posvećeno, koji ne smije postati nesvet polazeći na temelj drvo, sijeno i slamu. Svaka duša koja je odana Božjim zapovijedima uvidjet će da je prepoznatljivo obilježje naše vjere subota sedmog dana. Kad bi vlast odavala čast suboti kako je Bog zapovjedio, stajala bi u Božjoj snazi i u obrani vjere jednom predane svetima. Ali će državnički podupirati lažnu subotu i pomiješati će svoju vjersku vjeru sa svetkovanjem toga djeteta papinstva, stavljajući je iznad subote koju je Gospodin posvetio i blagoslovio, odvojivši je da je čovjek svetkuje kao svetu, kao znak između Njega i Njegova naroda kroz tisuću naraštaja. Miješanje crkvenjaštva i državnitva predloženo je željezom i glinom. Taj savez slabi svu snagu crkava. Ovo obdarivanje crkve vlašću države donijet će zle posljedice. Ljudi su gotovo prešli granicu Božje strpljivosti. Uložili su svoju snagu u politiku i sjedinili se s papinstvom. Ali doći će vrijeme kada će Bog kazniti one koji su njegov Zakon učinili ništavnim, i njihovo će se zlo djelo obiti o njih same.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168, 1169.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„U prizoru koji prikazuje Kristovo djelo za nas i odlučnu Sotoninu optužbu protiv nas, Jošua stoji kao veliki svećenik i upućuje molbu u korist Božjega naroda koji drži Njegove zapovijedi. U isto vrijeme Sotona prikazuje Božji narod kao velike grešnike i iznosi pred Boga popis grijeha na koje ih je kušao tijekom čitava njihova života, te zahtijeva da zbog njihovih prijestupa budu predani u njegove ruke da ih uništi. On zahtijeva da ne budu zaštićeni služenjem anđela protiv saveza zla. Pun je gnjeva jer ne može svezati Božji narod u snopove sa svijetom kako bi sebi osigurao njihovu potpunu odanost. Kraljevi i vladari i upravitelji stavili su na sebe žig antikrista te su prikazani kao zmaj koji odlazi zaratiti sa svetima — s onima koji drže Božje zapovijedi i imaju vjeru Isusovu. U svojem neprijateljstvu prema Božjem narodu pokazuju se krivima i zbog izbora Barabe umjesto Krista.“

„Bog ima spor sa svijetom. Kada sud sjedne i knjige se otvore, On ima strašan račun koji treba poravnati, a koji bi sada naveo svijet da se boji i drhti kad ljudi ne bi bili zaslijepljeni i opčinjeni sotonskim zabludama i prijevarama. Bog će pozvati svijet na odgovornost za smrt svojega jedinorođenog Sina, kojega je svijet, za sve praktične svrhe, ponovno razapeo i javno osramotio progoneći Njegov narod. Svijet je odbacio Krista u osobi Njegovih svetih, odbio je Njegove poruke odbacivanjem poruka proroka, apostola i glasnika. Odbacili su one koji su bili Kristovi suradnici, i za to će morati položiti račun.“ Testimonies to Ministers, 38, 39.